

METODA AUTOKOREKTY

Metoda sprzyja opanowaniu zasad poprawnego pisania i korzystaniu z nich przez ucznia podczas pisania

1. Zakładamy specjalny zeszyt. Ważne jest, aby był gruby (obojętne z w linię czy w kratkę), a jego okładka podobała się dziecku.
2. Na koniec tygodnia (np. w piątek) rodzic wspólnie z dzieckiem przegląda zapisy w zeszytach ucznia z ostatniego tygodnia i razem wyszukują słowa zapisane nieprawidłowo. Warto również okazać zadowolenie pokazując dziecku wyrazy napisane prawidłowo. Następnie zadaniem dziecka jest wpisać słowa, w których popełniło błędy (poprawnie), na końcu zeszytu w formie listy wyrazów do opracowania.
3. Uczeń opracowuje jedno słowo dziennie, codziennie czyli od poniedziałku do piątku – pięć wyrazów. Dziecko wybiera kolejne słowa z listy znajdującej się na końcu zeszytu.
4. Opracowanie słowa zajmuje kilka minut. Nie jest obciążeniem czasowym. Metoda wymaga jednak systematyczności tj. wprowadzania do pamięci małej dawki informacji ale często tj. każdego dnia, z przerwą na weekendowy odpoczynek od obowiązków szkolnych.

OPRACOWANIE WYRAZU:

- W pierwszej linijce wpisujemy słowo kilka razy, tyle razy ile się zmieści np. *stół, stół, stół, stół*
- W drugiej linijce wpisujemy słowo odmieniając je przez przypadki lub osoby bądź czasy np. *stołu, stołem, stołami, na stole*
- W trzeciej linijce układamy zdanie z tym wyrazem np. *W pokoju stoi stół.*
- W czwartej i ostatniej linijce krótko pokazujemy zasadę wyjaśniającą poprawną pisownię słowa np. *stół → stoły : wymienia się na „o”*

UWAGI:

- Na jednej stronie opracowujemy tylko jedno słowo. Ważne jest, aby słowa były napisane dużymi wyraźnymi literami w sposób czytelny; wskazane jest używanie korektora w razie potrzeby.
- Stosujemy kody kolorystyczne, aby dodatkowo stymulować pamięć wzrokową np. wszystkie słowa z „ó” podkreślamy czy zapisujemy na czerwono, wyrazy pisane przez „u” mają kontrastowy kolor np. zielony czy niebieski itd.
- Wyrazy, których pisowni nie wyjaśnia żadna zasada - należy zapamiętać; oznaczamy je na marginesie np. literą **P** dzięki czemu łatwiej będzie je znaleźć do okresowego powtarzania.
- Nie wolno nadrabiać zaległości w weekendy i opracowywać kilka wyrazów dziennie – mija się to z celem i nie działa.
- Na początku, zwłaszcza u uczniów w młodszym wieku, może mieć kłopot z podaniem zasady wyjaśniającej poprawną pisownię i potrzebować informacji od rodzica. Warto zatem

przypomnieć sobie zasady ortograficzne oraz zakupić odpowiednią książkę (np.: „ABC mądrego rodzica. Skuteczna nauka ortografii” Jolanta Gajda 2008; „Szkolny niezbędnik. Ortografia w szkole. Powtórka” – opr. zbiorowe 2017; „Ortografia i interpunkcja w nauczaniu szkolnym i samokształceniu” Edward Polański 2011; „Kształcenie umiejętności ortograficznych uczniów z dysleksją” Anna Jurek 2012; „Ortografia na bardzo dobry” Barbara i Krzysztof Gierymscy 1994; „Ortografia co do głowy trafia” A. i J. Częścik 2012; „Ortografia bez byków. Całkiem zakręcone dyktanda” Marcin Przewoźniak 2010; „Ortografia gry karciane” opracowanie zbiorowe 2019r.) lub wydrukować z Internetu przydatne informacje (np.: www.pisupisu.pl; www.logofigle.pl; www.ortograf.pl; www.dyktanda.pl).

- Uczniowie, którzy już korzystają ze słownika ortograficznego powinni mieć słownik (najlepiej własny) blisko biurka, przy którym odrabiają lekcje.

WIĘCEJ PRZYKŁADÓW:

- *orzeł, orzeł, orzeł, orzeł*
- *orła, orłem, orłami*
- *Nad lasem leci orzeł.*
- *orzeł → orły: wymienia się na „r”*

- *brzuch, brzuch, brzuch*
- *brzuchem, w brzuchu, brzuchami*
- *Kolegę bolał brzuch.*
- ***brzuch – „rz” po „b”: „rz” piszemy po spółgłoskach***

- *córka, córka, córka*
- *córki, córką, córkami*
- *Nasza sąsiadka ma dwie córki.*
- ***„ó” niewymienne – trzeba zapamiętać! - P***

- *zasuwka, zasuwka, zasuwka*
- *zasuwki, zasuwką, zasuwkami*
- *Drzwi są zamknięte na zasuwkę.*
- ***WYJĄTEK! od zasady pisania „ó” w końcówkach „ówka”- do zapamiętania! - P***

- *Jakub, Jakub, Jakub*
- *Jakubowi, z Jakubem, Jakuba*
- *Jakub poszedł do sklepu.*
- ***Jakub to imię: imiona piszemy dużą literą***

